

[Handelsministeren.]

Forhøjelse, her er Tale om. Og det ærede Medlem har egentlig selv taget Grundlaget bort for Anvendelsen af sine Tal ved at foreslaa, at man skulde lægge højere Pris paa en Del af de Varer, her er Tale om, nemlig Sukker- og Chokoladevarer.

Det af det ærede Medlem Hr. Clausager skitserede Forslag kan jeg vanskeligt udtale mig om i mere detailleret Form, her er jo kun Tale om en Skitsering. Saa vidt jeg kan skønne, vil det volde store Vanskeligheder at faa det Forslag, det ærede Medlem sysler med, praktiseret. Jeg kan efter en rent umiddelbar Betragtning sige, at jeg kan ikke skønne, hvorledes det f. Eks. ved Salg af Sukker paa Tid skulde være muligt at faa Afgiften beregnet saaledes, at Parterne kunde være tilfredsstillet derved. Afgiften skal jo beregnes i Forhold til Verdensmarkedets Priser; altsaa efter en glidende Skala, og det, kan man sige sig selv, vilde volde store Vanskeligheder, naar større Partier Sukker er solgt paa Sigt. Priserne veksler jo ogsaa meget hurtigt, de kan ændre sig meget i Løbet af kort Tid, og derfor maa det ogsaa blive meget vanskeligt at opkræve en Afgift efter Værdien, oven i Købet en Afgift, der vil blive variabel efter Priserne paa Verdensmarkedet. Det er jo muligt, det ærede Medlem kan anvise Veje, ad hvilke man kan fare uden at komme i alt for stærk Kollision med det praktiske Liv; vi faar nu se derpaa, naar vi kommer til at forhandle i Udvalget og det ærede Medlem dér møder med sit Forslag i udarbejdet Form. Men saa meget kan jeg i hvert Fald skønne, at det skitserede Forslag rent øjeblikkelig vilde virke som et Forslag om Toldforhøjelse; Statsafgiftens Nedsættelse betyder jo en øjeblikkelig Forhøjelse af Beskyttelsen, det er umiddelbart indlysende, og det skal jeg i og for sig ikke gøre nogen Indvendinger imod; jeg ønsker kun at konstatere, at Venstre nu er slaaet ind paa den protektionistiske Vej. Det kan under visse givne Situationer være farbar Vej og en Vej, som man tvunget af Omstændighederne maa fare, men jeg maa dog i denne Forbindelse sige, at det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen gav Udtryk for Sympati for Forslaget i umiddelbar Forbindelse med, at han fremsatte en Beklæggelse over, at Regeringen havde Beskyttelses-Tendenser. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen giver Tilslutning til det af det ærede Medlem Hr. Clausager foreslaaede — Tilslutning til at gaa den protektionistiske Vej —, synes det mig ikke rig-

tigt af det ærede Medlem at gøre Indvendinger overfor andre, men det har maaske heller ikke været saa alvorligt ment.

Jeg skal imidlertid ikke nu gaa nærmere ind paa det skitserede Forslag, jeg siger, det skal blive interessant at se det nærmere udformet, men jeg maa allerede nu sige, at jeg anser det for givet, at et Forslag af den Art ikke har nogen Mulighed for at finde Anvendelse i dette Aar, dertil er Tiden for langt fremskreden. Det gælder nu om at faa vedtaget et Forslag, der sikrer os Dyrkning af Roer i et saadant Omfang, at vi saa nogenlunde kan faa dækket vor Sukkerproduktion ved egen Sukkerroevli; det vil det ærede Medlem Hr. Clausager sikkert ogsaa forstaa og indrømme, at det er saaledes. Vi faar saa Anvendelse for det ærede Medlems Tilsagn om at forhandle i Udvalget om det af mig fremsatte Lovforslag, og jeg kan tilsige det ærede Medlem Ministeriets embedsmæssige Bistand til at faa Forslaget prøvet, saaledes at man kan komme til fuld Klarhed over, hvorledes det i Fremtiden eventuelt kunde komme til at virke.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, hvis Indlæg til Fordel for Lovforslaget jeg takker for, rettede nogle Spørgsmaal til mig, og disse Spørgsmaal skal jeg besvare.

Det ærede Medlem spurgte mig, om Aftalen med Roedyrkernes Bestyrelse og Hovedbestyrelsen gik ud paa, at Sukkeret skulde betales med en Pris af 32 Ø., eller om det skulde være en Pris af 32½ Ø. Dertil vil jeg sige, at det er jo ikke Dyrkerne, der skal have Prisen 32 Ø., det er Fabrikkerne, der skulde have af Fabrik 32 Ø. pr. kg Melis for at kunne betale Roedyrkernes en Mindstepris af 180 Ø. Aftalen med Roedyrkernes Bestyrelse og Hovedbestyrelse eller Overbestyrelse gaar ud paa, at Fabrikken skal kunne tage 32 Ø. for Sukkeret af Fabrik, men i sidste Øjeblik rejste der sig Spørgsmaal om et Tillæg til de 32 Ø. paa ½ Ø., altsaa til 32½ Ø., derved, at Dyrkernes Ledelse krævede en Udtalelse af mig med Hensyn til Forstaaelsen af Topprisen 36 Ø. pr. kg Melis af Fabrik, idet de gjorde gældende, at der kunde tænkes at opstaa Forhold, hvorved den bestemte Toppris blev helt urimelig, f. Eks. ved en Ændring af Vekselkurserne. Dertil svarede jeg, at jeg var villig til at gaa ind paa, at der i saa Tilfælde skulde optages Forhandlinger om en Revision af Overenskomsten, idet jeg ansaa det for en Selvfølge, at naar Forudsætningerne ikke længere var til Stede, maatte man som hæderlige Parter i en Sag tage Overenskomsten op til Revision,